ΕΞΟΡΜΗΣΙΣ

ΜΑΧΗΤΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΒΕΡΟΙΑΣ

'Αριθ. Φύλλου 47 | Τιμὴ φύλλου δραχ. 1.50 | Γραφεῖα: Βενιζέλου 25

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ
ΘΕΟΦΑΝΗΣ Τ. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΙΔΗΣ

ΥΠΕΥΘ. ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α. ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΗΣ

ΔΕΥΤΕΡΑ
13 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1965

ΒΑΡΥΣΗΜΑΝΤΕΣ ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

Η ΕΛΛΑΣ ΟΛΙΣΘΑΙΝΕΙ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗΝ, ΜΟΝΗ ΔΕ ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΕΙΝΑΙ Η ΕΠΙΚΛΗΣΙΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΑΡΧΟΥ ΛΑΟΥ. ΚΕΝΤΡΟΝ ΠΡΟΔΟΤΩΝ ΚΑΙ ΑΥΛΙΚΟΝ ΚΕΝΤΡΟΝ ΑΠΕΚΑΛΕΣΕΝ ΤΟ ΝΕΟ ΚΟΜΜΑ ΤΩΝ ΑΠΟΣΤΑΤΩΝ

Η ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ, ΕΤΟΝΙΣΕΝ, ΤΕΛΙΚΩΣ ΘΑ ΝΙΚΗΣΗ

Δημοσιεύομεν παρακάτω ἀποσπάσματα ἀπὸ τὰς βαρυσημάντους δηλώσεις εἰς τὰς ὁποίας προέβη ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Ἑνώσεως Κέντρου κ. Γεώργιος Παπανδρέου, μὲ τὴν ἐξαγγελία τῆς ἱδρύσεως τοῦ νέου κόμματος τῶν προδοτῶν τῆς Δημοκρατίας.

—Εὐχάριστον πολιτικὸν γεγονὸς ὑπῆρξεν ἡ συγκρότησις Κόμματος ὑπὸ τῶν ἀποστατῶν τῆς Ε.Κ. καὶ προδοτῶν τῆς λαϊκῆς ἐντολῆς. Ἡνωμένους τοιουτοτρόπως θὰ τοὺς συναντήσῃ ὁ δημοκρατικὸς λαὸς τῆς Ἑλλάδος διὰ νὰ τοὺς ἐπιβάλῃ τὴν δικαίαν τιμωρίαν.

—Ἰσχυρίζονται οἱ ἀποστάται ὅτι εἶναι «στρατιῶται τῆς Δημοκρατίας». Ὁ ἰσχυρισμὸς ἀποτελεῖ ὕβριν, διότι συμβαίνει ἀκριβῶς τὸ ἀντίθετον: Εἶναι βιασταὶ τῆς Δημοκρατίας.

—Οἱ ἔνοχοι τῆς διασπάσεως τῆς Ἑνώσεως Κέντρου, οἱ βιασταὶ τῆς λαϊκῆς ἐντολῆς δὲν ἔχουν τίτλους νὰ εἶναι κατήγοροι. Εἶναι κατηγορούμενοι καὶ ἔνοχοι. Εἶναι κατάδικοι εἰς τὴν συνείδησιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ.

—Ἄλλη θὰ ἦτο ἡ ὀρθὴ ὀνομασία τοῦ Κόμματός των. **ΚΕΝΤΡΟΝ ΠΡΟΔΟΤΩΝ ἢ ΑΥΛΙΚΟΝ ΚΕΝΤΡΟΝ.** Διότι εἶναι ἡ Κίρκη τῆς αὐλῆς, ἡ ὁποία μὲ τὰ θέλγητρα τῆς ἐξουσίας ἐξηυτέλισε τοὺς ἀνθρώπους, τοὺς ὁποίους πλανώμενοι ἐθεωροῦσαμεν θαρραλέους ἄνδρας καὶ στρατιώτας τῆς Δημοκρατίας.

—Ἀλλὰ ἡ εὐθύνη τῶν ἀποστατῶν δὲν ἐντοπίζεται μόνον εἰς τὴν παραβίασιν τοῦ πολιτεύματος. Εἶναι εὐρυτέρα, διότι σήμερον, ἔπειτα ἀπὸ τὸ αὐλικὸν πραξικόπημα τῆς 15ης Ἰουλίου, τίποτε δὲν βρίσκεται ὄρθιον εἰς τὴν θέσιν του. Η ΕΛΛΑΣ ΔΙΑΛΥΕΤΑΙ ΚΑΙ Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΚΑΙ Η ΒΟΥΛΗ ΚΑΙ Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΑΙ Η ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ ΚΑΙ Η ΗΘΙΚΗ ΤΑΞΙΣ. Καὶ ἐφ' ὅσον ὁ χρόνος παρέρχεται ἡ σῆψις ἐπιδεινοῦται. Ἡ πολιτικὴ ὁμαλότης οὐδέποτε θὰ ἀποκατασταθῇ, ἐφ' ὅσον εὑρίσκονται εἰς τὴν ἀρχὴν οἱ παραβάται τῆς λαϊκῆς ἐντολῆς, οἱ βιασταὶ τῆς δημοκρατίας, διότι αὐτοὶ ἀποτελοῦν τὴν ἀνωμαλίαν. Καὶ ἡ οἰκονομία διαρκῶς θὰ ἐπιδεινοῦται.

—Ὅσοι πονοῦν ἀληθῶς τὴν Ἑλλάδα, θὰ πρέπει νὰ ἀποκτήσουν τὴν συνείδησιν, ὅτι εἰσῆλθε δυστυχῶς εἰς τὴν ὁδὸν τοῦ μεγάλου κινδύνου. Ὀλισθαίνει πρὸς τὴν καταστροφήν. Καὶ δὲν ὑπάρχει καμμία ἄλλη θεραπεία ἐκτὸς ἀπὸ μίαν: ΤΗΝ ΕΠΙΚΛΗΣΙΝ ΤΟΥ ΚΥΡΙΑΡΧΟΥ ΛΑΟΥ.

—Ὅσοι ἐθώπευσαν τοὺς ἀνοσίους πόθους μιᾶς ἐνδεχομένης στρατιωτικῆς δικτατορίας θὰ ἔχουν ἤδη διδαχθῆ ἀπὸ τὴν ὁμόθυμον ἐξέγερσιν τοῦ πολιτικοῦ κόσμου καὶ τοῦ λαοῦ, ὅτι αὐτὴ ἡ ὁδὸς δὲν ὑπάρχει, διότι ὁ Ἑλληνικὸς λαός, οἱ ἀξιωματικοὶ ἢ στρατιῶται, δὲν εἶναι οὔτε πραιτωριανοί, οὔτε μισθοφόροι. Εἶναι τέκνα τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ καὶ ἔχουν ὁρκισθῆ νὰ ὑπερασπίσουν τὴν ἀκεραιότητα τοῦ ἔθνους καὶ τὰς συνταγματικὰς ἐλευθερίας τοῦ λαοῦ μας.

—Ἡ Ἕνωσις Κέντρου ἔχει στρατευθῆ καὶ παραμένει πάντοτε πιστή, κάτω ἀπὸ τὴν σημαίαν τῆς ἀληθοῦς δημοκρατίας. Ἔχει χαράξει τὴν γραμμήν της, ἡ ὁποία παραμένει ἀνένδοτος. Ἐν ὀνόματι τοῦ γενικωτέρου συμφέροντος καὶ τοῦ ἔθνους καὶ τοῦ λαοῦ, ζητεῖ τὴν ἀποκατάστασιν τῆς ὁμαλῆς λειτουργίας τοῦ δημοκρατικοῦ πολιτεύματος. Καὶ ἡ ἀποκατάστασις εἶναι δυνατὴ ΜΟΝΟΝ ΜΕ ΤΗΝ ΑΜΕΣΟΝ ΕΝΕΡΓΕΙΑΝ ΕΚΛΟΓΩΝ. Ἡ θέλησις τοῦ κυριάρχου λαοῦ θὰ ἀποκαταστήσῃ καὶ τὴν συνταγματικὴν καὶ τὴν οἰκονομικὴν καὶ τὴν ἠθικὴν τάξιν. Καὶ εἶναι τόσον προφανὴς αὐτὴ ἡ ἀλήθεια καὶ καθίσταται ἐφ' ὅσον ὁ χρόνος παρέρχεται ἀκόμη περισσότερον προφανής, ὥστε ἀσφαλῶς θὰ ἐπικρατήσῃ. Ὁ λαὸς θὰ κληθῇ ν' ἀσκήσῃ τὴν κυριαρχίαν του. Η ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΘΑ ΝΙΚΗΣΗ.

ΚΡΙΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΥ

ΜΙΚΡΟΙ ΚΥΚΛΟΙ

Τοῦτες τὶς μέρες κυκλοφόρησε ἕνα βιβλιαράκι μὲ πολὺ γοῦστο κι' ἐπιμέλεια τυπωμένο. Εἶναι ἡ ποιητικὴ συλλογὴ τοῦ συμπολίτη μας κ. Στέλιου Σβαρνόπουλου μὲ τίτλο «ΜΙΚΡΟΙ ΚΥΚΛΟΙ». Προσφορὰ στὴν ὅλη πνευματικὴ ζωὴ τοῦ τόπου μας ἀπ' τὶς σημαντικώτερες. Ἴσως ἡ ἔκδοση ἑνὸς βεβλίου μὲ ποιήματα στὴν πεζὴ ἐποχὴ ποὺ περνᾶμε νὰ θεωρηθῆ ἀπὸ πολλοὺς τὸ ὀλιγώτερο ἄσκοπη, ἂν ὄχι μάταιη. Κι' ὅμως ὅπως κι' ἂν τὸ κάνουμε, πάντα, θὰ βρίσκωνται οἱ λεπτὲς ἐκεῖνες ψυχὲς ποὺ νοιώθουν τὴν ἀνάγκη νὰ ἐξωτερικέψουν μὲ στίχους τοὺς κραδασμοὺς ποὺ δέχεται ὁ συναισθηματικός τους κόσμος ἀπ' τὶς ἐξωτερικὲς κι' ἐσωτερικὲς ἀντιδράσεις. «Εἶναι μιὰ ἀγωγὴ ρηματικὴ ποὺ ἔχει σκοπὸ νὰ παρηγορῆ καὶ νὰ διεγείρη εὐχάριστα τὸ ἄτομο», ὅπως θάλεγε ὁ Μουστοξύδης. Ἡ διαφορὰ εἶναι στὸ πόσο τὸ ἐγχείρημά τους αὐτὸ θὰ μποροῦσε νὰ βρεθῆ πιὸ κοντὰ στὴν ἐπιτυχία καταφέρνοντας νὰ μεταγγίση τὶς συγκινήσεις τους ἀτόφιες ἢ ἕνα τους μέρος καὶ σὲ δεύτερο ἀποδέχτη.

Ὁ κ. Σβαρνόπουλος μὲ τὴν ἐργασία ποὺ μᾶς παρουσίασε δείχνει πὼς κατέχει πολλὰ ἀπ' τὰ μυστικὰ τοῦ ἔμμετρου λόγου καὶ κάποια πλούσια ποιητικὴ φλέβα.

Στίχοι σὰν αὐτούς:

«χαμογέλασα μὲ πονηριὰ στὴ σκοπιμότητα κι' ἔχω κάνει τόσους συμβιβασμοὺς μὲ τὴ συνείδησή μου ποὺ λησμόνησα τὴν ἔννοια τῆς πίστης»

ἀπ' τὴν πρώτη κι' ὅλας ματιὰ σὲ καταχτοῦν καὶ σοῦ γεννοῦν τὴ βεβαιότητα ὅτι δὲν πρόκειται γιὰ πρωτόλεια. Τὸ ἐπιγραμματικό τους ὕφος, τὸ βάθος τοῦ στοχασμοῦ, μαζὶ μὲ τὸ τελετουργικὸ περπάτημα τοῦ στίχου, δείχνουν τεχνίτη ποὺ κατέχει τὰ μυστικὰ τῆς ποιητικῆς τέχνης.

Ἕνας λιγόλογος πρόλογος ἀρκετὰ κατατοπιστικὸς προσδιορίζει τὸν τρόπο τῆς ἐργασίας του καὶ δικαιολογεῖ γιατὶ ἀκολούθησε τὶς παραδοσιακὲς μορφὲς τῆς ποίησης. Ὄχι πὼς ἀπορρίπτει τὶς νέες τάσεις καὶ τοὺς νέους ρυθμοὺς τῆς σύγχρονης τέχνης ἀλλὰ τοὺς θεωρεῖ — καὶ πολὺ σωστὰ — σὰν ἐπικίνδυνους ὁδηγοὺς ποὺ μόνο οἱ πολὺ μεγάλοι καὶ φτασμένοι τεχνίτες μποροῦν νὰ τοὺς μεταχειριστοῦν χωρὶς τὸν κίνδυνο νὰ πέσουν στὸ γελοῖο. Ὁ φόβος μήπως ἀποξενωθῆ ἀπ' τὰ δικά του, τὰ προσωπικὰ πλαίσια ποὺ τὶς ρίζες τους τὶς βρίσκουμε μπηγμένες βαθιὰ στὸ τοπικὸ στοιχεῖο —μιὰ σειρὰ τραγούδια του εἶναι ποτισμένα μὲ τὴν πιὸ ἄκρατη τοπολατρεία— εἶναι μιὰ ἄλλη αἰτία, θὰ λέγαμε ἐμεῖς.

Τὴν ὅλη του ἐργασία, μὲ πολὺ φροντισιά, τὴ χώρισε σὲ μικρὲς ἑνότητες ταξινομώντας τὰ τραγούδια του κατὰ περιεχόμενο καὶ τὶς ἑνότητες αὐτὲς τὶς ὠνόμασε «Κύκλους».

Κάθε του συγκίνηση καὶ βίωμα γίνεται ποίημα μὲ στιχουργικὴ πληρότητα, σ' ὅλους τοὺς τόνους καὶ ρυθμούς. Πλεονάζει τὸ φυσιολατρικὸ καὶ τὸ ἐρωτικὸ στοιχεῖο. Μὰ κι' ὅσες φορὲς ἀποφάσισε νὰ δώση κάποια ἀνάταση στὸ στοχασμό του, ἔτσι ποὺ νὰ ξεφύγη ἀπ' τὸ στενὰ ὑποκειμενικό, τὸ ἔκανε μὲ ἀρκετὴ ἐπιτυχία.

Τὸ μάτι ἑνὸς ἐρευνητῆ ποὺ θὰ θελήση νὰ σκύψη μὲ ἀγάπη πάνω στὰ τραγούδια τοῦ Σβαρνόπουλου εὔκολα θὰ ἀνακαλύψη πὼς ἕνας ἀδιόρατος φόβος τοῦ συγκρατεῖ τὸ ἐλεύθερο ξεδίπλωμα τοῦ στοχασμοῦ του. Ἴσως σ' αὐτὸ νὰ φταίη ἡ ὑπαλληλική του ἰδιότητα ἢ ἄτι ἄλλο, πρᾶγμα ποὺ ἀδικεῖ τὴν ποιοτική του προσφορά. «Στὶς πηγὲς ποὺ κελαρύζουν ἐντός μου χαρούμενους σκοποὺς ἔβαλα σιγαστῆρες» θὰ μᾶς πῆ ὁ ἴδιος. Ἴσως τὸ μούδιασμά του αὐτὸ νὰ μὴν εἶναι ἀποκλειστικὰ ὑποκειμενική του ὑπόθεση, ἀλλὰ νὰ ὑποδηλώνη ὅλο τὸ ἰδεολογικὸ ὑπόστρωμα τῆς ἐπαρχίας στὴ σημερινὴ ἐποχή. Στὸ ἐρώτημα ποὺ ἔθεσε στὸν ἑαυτό του ἂν μπορῆ νὰ τὰ πῆ ὅλα ὅπως αὐτὸς τὰ αἰσθάνεται, ἀπάντησε μ' ἕνα κατηγορηματικὸ ὄχι. Ὄχι προκλήσεις καὶ ἄσκοπους ἡρωϊσμούς.

«Δὲν εἶμαι τόσο ἰσχυρὸς νὰ ὑποστῶ τὴν κάθαρση κι' ἄλλων παθημάτων» θὰ μᾶς ὁμολογήση μ' ἕνα στίχο του.

Ὅσες ὅμως στιγμὲς βρέθηκε ἡ ψυχή του ἀποδεσμευμένη ἀπὸ τοὺς «σιγαστῆρες» αὐτοὺς — καὶ δὲν εἶναι λίγες — κατώρθωσε καὶ μᾶς ἔδωσε ἄρτια ποιήματα. «Ἐξομολόγηση» «Πολωνέζα» «Βεροιώτισσα» «ἐδὼ περιμένω» κι' ἄλλα μερικὰ εἶναι ἀπ' τὰ καλύτερά του. Ὄχι βέβαια πὼς καὶ τ' ἄλλα δὲν ἔχουν τὶς καλές τους στιγμές, ἔχουν καὶ παραέχουν. Ὅλο του τὸ ἔργο τὸ διατρέχει ἕνας πηγαῖος λυρισμός.

«Ἡ ἀδιανή μου θύμηση
πλημμυρίζει ἀπ' τὸ δροσάνεμο
τῆς σκέψης σου
καὶ τὸ ξέφωτο τῆς ἀναλλοίωτης
ὀμορφιᾶς σου»...

θὰ μᾶς πῆ κάπου καὶ ἀμέσως παρακάτω θὰ συνεχίση

«Μάταια οἱ ταπεινές μου προκαταλήψεις
πασχίζουνε νὰ βροῦν σύννεφο ἐνοχῆς
στὴν ξαστεριὰ τῶν ματιῶν σου».

Καθαρὴ φράση, φωτεινὴ εἰκόνα, μουσικότητα, λεπτουργημένη ρίμα, εἰλικρίνεια, ἐπιμέλεια στὴν ἐκλογὴ συμβόλων, εἶναι τὰ συστατικὰ ποὺ συνθέτουν τὴν ὅλη συλλογή.

Μόνο, ποὺ οἱ «σιγαστῆρες» μερικὲς φορὲς — τὸ μόνο ψεγάδι — ἀνάγκασαν τὴν ἔμπνευση νὰ παρουσιαστῆ ντυμένη μέσα σὲ ξένες φόρμες καὶ μὲ δανεισμένα σύμβολα, ἔτσι ποὺ ἕνα-δυὸ τραγούδια νὰ παρουσιάζουν κάποιες ἀντιφωνήσεις γνωστῶν ποιητῶν. Σημειώνουμε τὸ «Μάσκα» μέσα στὸ ὁποῖο βρίσκεται πολὺς Καβάφης, «Ταβέρνα» παρουσιάζεται σὰν ἀντιστροφὴ τοῦ ὁμωνύμου τοῦ Βάρναλη, «Πεζὴ Ἱστορία» πολὺς Καρυωτάκης. Μ' αὐτὰ δὲν θέλουμε νὰ ποῦμε πὼς καὶ σ' αὐτὰ μέσα δὲν διακρίνεται κάτι τὸ προσωπικὰ δικό του. Ὑπάρχει καὶ πολὺ μάλιστα. Μὰ θὰ μποροῦσε —αὐτὸ τὸ πιστεύουμε— νὰ δώση τὰ βιώματά του ἐκεῖνα διαλέγοντας δικά του σύμβολα.

Ἴσως πάλι αὐτὰ ν' ἀνήκουν στὴ χορεία τῶν πρώτων του δημιουργημάτων τότε ποὺ τὰ βήματα τῆς τέχνης του παρουσίαζαν κάποια ἀβεβαιότητα καὶ μιὰ ἔλλειψη ἐμπιστοσύνης στὴν πλαστική του ἱκανότητα κι' ἀπὸ μιὰ ὑποσυνείδητη ἀγάπη καὶ προτίμηση νὰ τὰ συμπεριέλαβε στὴ συλλογή του.

Ἂς ἐλπίσουμε πὼς σὲ μελλοντική του ἐπανεμφάνιση θὰ μᾶς παρουσιάση ἐργασία τέτοια ποὺ θὰ δικαιώση ὅλες τὶς δυνατότητες ποὺ κρύβει ὁ ποιητής, ἔτσι ποὺ νὰ ἀνεβάση τὰ Βεροιώτικα γράμματα σὲ ψηλοὺς ἀναβαθμοὺς στὴν πνευματικὴ πυραμίδα τῆς χώρας μας.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΣΦΗΝΙΤΣΑΣ

ΕΚΚΛΗΣΙΣ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΒΕΡΟΙΑΣ

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΕΥΠΟΡΟΥΣ ΔΗΜΟΤΑΣ ΤΟΥ

Πέρυσι ὁ Δῆμος Βεροίας, μὲ τὴν συμπαράστασιν τῶν φιλανθρώπων συμπολιτῶν μας, προσέφερε λίγη ἀγάπη καὶ χαρὰ σὲ ἀναξιοπαθοῦσες οἰκογένειες κατὰ τὶς μεγάλες ἡμέρες τῆς Χριστιανοσύνης, μοιράζοντας τρόφιμα, εἴδη ρουχισμοῦ καὶ παιχνίδια διὰ τὰ παιδιά.

Σὲ λίγες ἡμέρες ξανάρχονται Χριστούγεννα.

Εἶναι ἠθικὴ ὑποχρέωσις ὅλων μας, νὰ δώσουμε τὴν πρόσκαιρη δυνατότητα σὲ πτωχοὺς καὶ ἀνήμπορους συνανθρώπους μας, νὰ νοιώσουν τὴν ἀτμόσφαιρα τῆς γιορταστικῆς χαρᾶς κατὰ τὶς ἅγιες αὐτὲς ἡμέρες τῆς γεννήσεως τοῦ Θεανθρώπου Σωτῆρος τοῦ Κόσμου καὶ θεμελιωτοῦ τῆς θρησκείας τοῦ «ἀγαπᾶτε ἀλλήλους».

Ὁ Δῆμος στὴν προσπάθειά του νὰ ἐνισχύσῃ οἰκονομικῶς τὶς ἀναξιοπαθεῖς οἰκογένειες τῆς πόλεώς μας κατὰ τὶς γιορτές, βασίζεται καὶ ἐφέτος στὴν συμβολὴ τῶν εὐπόρων ἢ τῶν δυναμένων νὰ προσφέρουν κάτι δημοτῶν του.

Ἀπευθυνόμενοι πρὸς αὐτούς, ἔχομε τὴν πεποίθησι ὅτι θὰ προσφέρουν πρόθυμα τὴν συνδρομή τους, εἴτε σὲ χρῆμα, εἴτε σὲ εἶδος, διὰ τὸν ἀνωτέρω σκοπόν.

Ὁποιαδήποτε καὶ ἂν εἶναι ἡ προσφορά τους, νὰ εἶναι βέβαιοι ὅτι θ' ἀποτελέσῃ δῶρο χαρᾶς διὰ τὰ πτωχὰ παιδάκια, ζεστασιὰ ἀνθρωπιᾶς διὰ τοὺς ἀπόρους ἀσθενεῖς, ἐκδήλωσις συμπόνοιας διὰ τοὺς ἀνήμπορους γέρους.

Μιὰ εἰλικρινὴς ἔκφρασις Χριστιανικῆς ἀγάπης πρὸς συνανθρώπους μας πραγματικὰ ἐνδεεῖς καὶ ἀποκλήρους τῆς ζωῆς.

Ὁ Δήμαρχος Βεροίας
ΕΥΘ. ΤΣΕΛΕΠΟΓΛΟΥ

Σατιρικὰ ἀριστουργήματα τοῦ παρελθόντος ποὺ μοιάζουν μὲ γεγονότα τοῦ παρόντος

ΔΕΣΠΟΤΑΔΕΣ

Οἱ μίτρες οἱ δεσποτικὲς ἐβγῆκαν στὸ παζάρι
λοιπὸν ἀμέσως λόσετε, Δεσπότες, τὸ κεμέρι,
ὅποιος θὰ δώσῃ πιὸ πολλά, ἐκεῖνος καὶ θὰ πάρῃ
τοῦ Ἐπισκόπου τὸ ραβδὶ στὸ ἅγιό του χέρι.
Λοιπὸν ἐμπρὸς Δεσπότες μου, εἰς τὴν δημοπρασία
πρέπει νὰ δίνῃ κάτι τι θαρρῶ κι' ἡ Ἐκκλησία.
Ὅσον παρᾶ θὰ δώσετε γιὰ τὸ Δεσποτιλίκι,
ὁ παντοδύναμος Θεὸς διπλὰ θὰ σᾶς τὸν δώσῃ.
Ἐκεῖνο τὸ φαρδὺ φαρδὺ δεσποτικὸ μανίκι
πόσα καὶ πόσα πράγματα δὲν ἠμπορεῖ νὰ χώσῃ!
Γιὰ σᾶς οἱ μίτρες οἱ βαρειές, γιὰ σᾶς τὰ πετραχήλια,
γιὰ σᾶς πολυέλαιοι καὶ τὰ χρυσᾶ καντήλια.
Πόσος παρᾶς, πόση τιμὴ καὶ δόξα σᾶς προσμένει!
καὶ μὲ τὸν ὕψιστο Θεὸ ἀκόμα θὰ μιλᾶτε,
αὐτὸς θὰ σᾶς μυριοπλουτῇ, αὐτὸς θὰ σᾶς παχαίνῃ,
καὶ ἕνα βῶδι μόνοι σας θ' ἀντέχετε νὰ φᾶτε.
Ἡ μίτρα στὸ κεφάλι σας ἀκτίνες θὰ σκορπίζῃ
κι' ὁ διάκος μὲ τὸ θυμιατὸ θὲ νὰ σᾶς λιβανίζῃ.
Ὅπου πατήσῃς Δέσποτα ἐκεῖ κι' ἡ εὐτυχία,
Μαγδαληνὲς ἀπὸ μπροστὰ καὶ διάκοι ἀπὸ πίσω,
οἱ ἄγγελοι τριγύρω σου πετοῦνε μ' ἁρμονία
καὶ ὅταν ψάλλῃς, σοῦ βαστοῦν τὰ Χερουβεὶμ τὸ ἴσο.
Κι' ἐδῶ ἡ καλοπέρασις, παρᾶς, τιμὴ μεγάλη
καὶ βασιλεία οὐρανῶν εἰς τὴν ζωὴν τὴν ἄλλη.
Ἐμπρὸς λοιπὸν μὲ τοῦ Θεοῦ τὴ δύναμι, Δεσπότες,
συλλογισθῆτε τὶς τιμὲς καὶ τὰ καλὰ τὰ τόσα,
τὸν Κύριο ἡμῶν Χριστόν, τὶς πάπιες καὶ τὶς κόττες
καὶ τὸ πουγγί σας λύσετε καὶ δῶστε ὅσα ὅσα.
Ἔ, ἀλὰ οὖνα, ἀλὰ τρέ, εἰς τὴν δημοπρασία,
γιὰ νὰ μὴ χάσετε καὶ σεῖς κι' ἐμεῖς κι' ἐκκλησία.

Γ. ΣΟΥΡΗΣ